

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 78/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. júna 2002 prerokoval podnet MUDr. D. B., bytom B., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. J. V., B., ktorým namieta porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom Bratislava III a Krajským súdom v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 7 C 220/94, 7 C 320/96 a Ex-0733/98, a žiadosť JUDr. J. V. o náhradu trov právneho zastupovania a takto

r o z h o d o l :

1. Podnet MUDr. D. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený.
2. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky s a u k l a d á zaplatiť trovy právneho zastúpenia MUDr. D. B. v sume 900,-- Sk komerčnému právnikovi JUDr. J. V., B., do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet v TATRA banke Bratislava.
3. MUDr. D. B. sa zaväzuje nahradiť trovy konania vo výške 900,-- Sk do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky v Národnej banke Slovenska Košice.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 13. júna 2001 doručený podnet MUDr. D. B., bytom B. (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného komerčným právnikom JUDr. J. V., B., ktorým namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom predsedníčky Krajského súdu v Bratislave pri vybavovaní jeho žiadosti o prešetrenie vybavenia jeho sťažnosti predsedom Okresného súdu Bratislava III podľa § 27 ods. 1 písm. b) zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe súdov“).

Navrhovateľ na výzvu ústavného súdu podnet upravil a doplnil podaním doručeným ústavnému súdu 2. novembra 2001.

Navrhovateľ žiada, aby ústavný súd prijal nasledovný nález: „Postupom predsedníčky Krajského súdu v Bratislave vo veci, sp. zn. 2 Kn 2339/99-20 došlo k porušeniu základného práva MUDr. D. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“

Odvolačujúc sa na konštantnú judikatúru ústavného súdu správne uvádza, že: „...účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samým prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím sa vytvára právna istota. Preto pre splnenie ústavného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa jej práv (II. ÚS 26/95).“

Vybavovanie žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti podľa § 27 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej správe súdov nie je konaním, v ktorom sa rozhoduje o právach

a povinnostiach, a ani nemôže skončiť právoplatným rozhodnutím. Ide o prostriedok na odstránenie neodôvodnených prietáhov v konaní, ktorého sa týka pôvodná sťažnosť podľa § 17 zákona o štátnej správe súdov, a nie o samostatné konanie. Ústavný súd podmieňoval prijatie podania namietajúceho porušenie práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy podaním, ale nie vybavením sťažnosti podľa § 17 zákona o štátnej správe súdov. Keďže vybavovanie žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti podanej podľa § 17 zákona o štátnej správe súdov nie je konaním, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach, a teda len v jeho rámci nemožno odstrániť stav právnej neistoty navrhovateľa, nemožno v ňom porušiť právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Preto je podnet navrhovateľa zjavne neopodstatnený.

K požiadavke navrhovateľa, aby mu ústavný súd priznal právo na náhradu trov právneho zastupovania, ústavný súd uvádza, že v konaní pred ústavným súdom platí podľa § 36 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) zásada, že účastník konania uhrádza trovy konania zo svojho. Na základe ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktorý zakotvuje výnimku z tejto zásady, ústavný súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastupovania, keďže ide o ustanoveného právneho zástupcu a až z kvalifikovaného doplnenia podania urobeného právnym zástupcom ustanoveným ústavným súdom bolo možné návrh náležite posúdiť. Pri výške náhrady trov konania ústavný súd akceptoval ich vyčíslenie právnym zástupcom navrhovateľa (3 úkony po 200,-- Sk a 3-krát režijný paušál po 100,-- Sk). Výška náhrady trov konania bola požadovaná v súlade s ustanovením § 6 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 240/1990 Zb.“) a s ustanovením § 1 uznesenia Predsedníctva Komory komerčných právnikov Slovenskej republiky č. 11/1999 o určení paušálnej sumy náhrad výdavkov komerčného právnika na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné pri jednom úkone podľa § 19 ods. 3 vyhlášky č. 240/1990 Zb.

Podľa § 24 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb patrí za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia jej účinnosti (1. aprílom 2002) odmena podľa doterajších predpisov. Preto ústavný súd vychádzal z vyhlášky č. 240/1990 Zb., ktorá bola účinná v dobe vykonania úkonov právnym zástupcom.

Navrhovateľ nemal vo veci ani čiastočný úspech. Preto mu podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 142 Občianskeho súdneho poriadku ústavný súd uložil uhradiť štátu trovy konania vo výške 900,-- Sk. Ide o trovy jeho právneho zastúpenia. Ústavnému súdu je navyše už z rozhodovania o návrhu toho istého navrhovateľa v konaní sp. zn. III. ÚS 81/02 známe, že účastník počas celého konania nespĺňal podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, a tým ani na ustanovenie právneho zástupcu súdom.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2002